

denne Sejglivethed Fiskehandleren Vejlighed til længe at kunne opbevare dem i Beholdere levende, uden at deres Rød synderlig forringes, medens deres Pris maaste stiger meget.

Paa Grund af, at levende Fisk for Danmark og særlig for Kjøbenhavn er en Nødvendighed, er en stor Del af vor Handel og Fiskeriet beregnet paa at holde de Fisk levende, der kunne holdes levende. Dette System kan kun gennemføres, hvor Hovedmarkedet ligger ved selve det salte Vand, og det gør kun saa egentlig store Forbrugs-Fiskemarkeder.

Dette System kan maaste have sine svage Sider, men det har sikkert i første Række været medvirkende til, at de fleste af vore Fiskerestaber i Modsatning til f. Eks. de engelske Damptrawls ere indrettede til at fange Fiskene saa ustabte som mulig; — og dette er atter en stor Hjælp for Gennemførelsen af Fredningsbestemmelser for Undermaalsfisk.

Hvis man derfor i Stedet for Mastebestemmelserne for Fiskerestaber til Gladfisk ganske simpelt forbød Salget af eller Blandbringelsen af Gladfisk under de for hver Art passende Størrelser, vilde man for Rødspætten opnaa netop det, man tilstræbte ved Mastevidde, men man kunde her tillige for de andre sejglivede Arter opnaa det samme, f. Eks. for Pig- og Sletthvar etc.; og Kontrollen vilde være aldeles fri for at beskæftige sig med Rødstaberne og Fiskeriet paa Søen som Regel, idet et virksomt Opsyn med Fangsten ved Handelspladserne var Hovedsagen.

Det eneste, man her maa være sikker paa, er, at de smaa Fisk som Regel kunne leve, naar de udkastes igen efter at være fangede i de almindelig brugte Rødstaber. Dette var jo, som man vil erindre, ogsaa en nødvendig Betingelse for, at Masteviddebestemmelser i det hele kunde tænkes effektivt gennemførte; denne Betingelse kan man altsaa paa ingen Maade komme uden om. Jeg skal derfor søge at oplyse den saa nøje, det er mig muligt.

Som allerede nævnt, fiskes saa godt som alle Gladfiskeindivider ved de forskellige Fiskemetoder i levende Live: levende komme de paa de store Fartøjers Dæk eller paa de mindre, aabne Baades Bund. Hvis der viser sig en Del Undermaalere i Fangsten, er det da muligt at faa dem udkastede, før de lide for meget, d. v. s. før de blive ulevedygtige?

Sad os først nærmere je paa den Metode, der giver den største Fangst: Rutterfiskeriet med Snurrevaad i Kattegat.

Naar Vaaddet er hevet hjem, løstes dets Indhold op paa Dækket, og Fangsten spredes ud over dette; 10—20—100. Sneje Gladfisk eller flere kan der være i et saadant Træk. Nu begynder Sorteringen. Alle de store Rødspætter skulle i Dammen, og er der Pighvar eller andre Værdifisk imellem, skulle de ogsaa tages til Side; tilbage bliver en større eller mindre Mængde Undermaalere, der altsaa skal kastes over Bord.

Hvorledes er efter Sorteringen disses Tilstand? Her er der to Momenter, der gør sig gældende, 1) hvor længe varer Sorteringen, 2) paa hvilken Aarstid foregaar den.

En saadan Sortering behøver ikke at være mere end $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ Time, og varer som Regel kun nogle faa Minutter, naar Folkene ere øvede. Inden for disse Tidsrum vilde Rødspætter let kunne bevare deres Levedygtighed, forudsat at ikke Sorteringen bliver foretaget paa de særdeles varme Dage, af hvilke vi dog kun have nogle faa som Regel i Juli og August, men som næppe indtræffe hvert Aar; paa saadanne særdeles varme Dage med stærkt Solskin vil Rødspætten snart blive udmattet ved at ligge paa Dækket.

Jeg har anstillet nogle Experimenter med Gladfisk for at se, hvor længe de kunne taale at ligge paa Dækket, uden at dø. I Marts Maaned 1892 fistedes om Bord paa „Hauch“ en Mængde smaa Rødspætter og Fisinger. De lagdes paa det tørre Dæk i Solskin, og medens de smaa (2—4“) Rødspætter kunde leve i flere (indtil 4) Timer, døde de smaa Fisinger meget snart. — I Slutningen af Maj Maaned lagdes en Del (270) smaa Rødspætter (3—5“) paa Dækket om Bord i „Havørnen“. De laa i 25 Minutter, efter hvilken Tidsfrist de fattedes i Saltvand og viste sig at være levende alle. Der er ingen Tvivl om, at paa særdeles varme Dage nedsettes den Tid, Fiskene kunne taale at ligge paa varmt, tørt Dæk i bagende Solskin en Del; men da Fiskerne ikke have med saa smaa Fisk at gøre, som de nævnte, vel nærmest med Fisk paa 8—10“ eller endnu større, og disse ere endnu mere sejglivede end de smaa, da endvidere de Fisk, Fiskerne eftertragte, faktisk næsten altid sættes levende i Dammen, er der ingen Tvivl om, at det vil kunne lade sig gøre ogsaa at udkaste Undermaalere i levedygtig Stand efter Sorteringen. Maaste det vil komme til at knibe med Tiden for Sorteringen paa de aller varmeste Dage, men en Smule Omhu fra Fiskernes Side saasom at væde Dækket